

अनर्थनाशिन (1. अनर्थ + नाशिन m. ein Beiname Īva's (Unheil vernichtend) Īv.

अनर्थलुप्त (अनर्थ + लुप्त) adj. von allem Unnützen befreit KĀT. ८. 6, 10, 20. ऽत्म् adv. 8, 8, 24.

अनर्थ्य (3. अ + अर्थ्य) adj. unnütz, unbrauchbar: यदास्मात्प्राणो ऽपक्रामति दार्वेव तर्हि भूतो ऽनर्थ्यः शेते ÇAT. Br. 3, 8, 2, 15. 4, 5, 4, 1, 5, 2.

अनर्पण (3. अ + अर्पण) n. das Nichtweggeben: तस्या आङ्गुर्नर्पणं यद्ब्रह्मण्यः प्रदीयते sie wird (gleichsam) nicht weggegeben, wenn sie den Brahmanen geschenkt wird AV. 12, 4, 33.

अनर्ष (3. अ + अर्ष) adj. f. आ 1) unaufhaltsam: त्रिनाभिं चक्रमशर्मन्वम् RV. 1, 164, 2. Nir. 4, 27. — 2) schrankenlos: देव्यदितिरनर्वा RV. 2, 40, 6, 7, 40, 4. 10, 61, 5. TAITT. Br. 3, 1, 4, 5. अनेहो दात्रमदितेरनर्वम् RV. 1, 183, 3.

अनर्वन् (3. अ + अर्वन्) Nir. 6, 23. Vop. 3, 118. adj. 1) unangefochten: अनर्वा नैति RV. 1, 94, 2. अनर्वाणं तं परि पातो अर्हसः 136, 5. — 2) ungehindert, unaufhaltsam: अनर्वाणं श्लोकमा रौक्से दिवि RV. 1, 34, 12. अनर्वाणो ह्येषा पन्था आदित्यानाम् 8, 18, 2. वार्जम् 2, 6, 5. 1, 37, 1. 10, 99, 3. Der loc. अनर्वन् adv. 1, 116, 16. — 3) durch kein äusseres Hemmniss gebunden, schrankenlos, frei, Bezeichnung der Götter RV. 5, 49, 4. 7, 20, 3. 97, 5. 10, 61, 13. 63, 3. u. s. w.

अनर्विष् (अनस् + विष्) adj. auf den Wagen sich setzend: अनर्विशे पश्चिषे तुराय RV. 1, 121, 7.

अनर्श (3. अ + अर्श) adj. nicht verletzend, s. अनर्शरति.

अनर्शनि m. N. pr. eines von Indra bekämpften Dämons: सृबिन्दमनर्शनि पिबुं दासमक्षीप्रुवम् । वधीडुयो रिणत्रपः ॥ RV. 8, 32, 2.

अनर्शरति (अनर्श + रति) adj. der keine verletzende Gabe giebt: अनर्शरति वसुदामुप स्तुहि भूदा इन्द्रस्य रतयः RV. 8, 88, 4. Nir. 6, 23.

अनर्ह (3. अ + अर्ह) adj. f. आ 1) unwürdig: इमां — अनर्हाः प्रार्थयिष्यति शूद्रा वेदश्रुतिमिव BRĀHMAN. 2, 16. mit dem loc.: तान्कव्यकव्ययोर्विप्राननर्हान्मनुरब्रवीत् M. 3, 150. — 2) nicht verdienend (im guten Sinne), mit dem Object componirt: कृत्वायास्तदनर्हायाः DRAUP. 9, 7. der nichts verschuldet hat: अनागा येन निकृतेस्त्वमनर्हः N. 14, 17. 13, 15. अनर्हस्य धर्मप्रेतस्य R. 2, 83, 16. 6, 7, 10.

अनल m. 1) Feuer AK. 1, 1, 4, 50. H. 1099. an. 3, 622. MED. I. 37. ÇVE-riçv. Up. 2, 11. M. 3, 261. 4, 142. BHAG. 3, 39. Hit. I. 123. अनलार्चिस् VID. 97. प्रियावियोगानल R. 1, 10. — 2) der Gott des Feuers M. 3, 1. R. 1, 4, 6. — 3) als solcher einer der 8 Vasu's H. an. 3, 622. MED. I. 37. HARIV. 152. VP. 120. Mit. 142, 1. — 4) ein Beiname Vasudeva's H. an. 3, 622. — 5) das verdauende Feuer, Verdauungskraft: मन्दः संजायते ऽनलः Suçr. 1, 47, 1. — 6) Galle RĀĠAN. im ÇKDr. — 7) N. verschiedener Pflanzen: a) Plumbago zeylanica Lin. (चित्रक). — b) Plumbago rosea Lin. (रक्तचित्रक). — c) Semecarpus Anacardium Lin. (भल्लातक) RĀĠAN. im ÇKDr. — 8) N. pr. eines Affen R. 6, 13, 8. — 9) Wind (beruht wohl nur auf einer Verwechslung mit अनिल) H. an. 3, 622. — 10) mystische Bezeichnung des Buchstabens र Ind. St. II, 316. Man leitet das Wort von 2. अन् ab. — Vgl. den Artikel अग्नि.

अनलदीपन (अनल ऽ. + दीपन) adj. die Verdauung fördernd Suçr. 1, 200, 14. 2, 46, 1. — Vgl. अग्निदीपन.

अनलप्रभा (अनल + प्रभा) f. N. einer Pflanze, Cardiospermum Halitacabum Lin. (श्यातिष्मती) RĀĠAN. im ÇKDr.

अनलप्रिया (अनल + प्रिया) f. Agni's Gemahlin ĠATĪDH. im ÇKDr.

अनलवाट (अनल + वाट) N. einer Stadt LIA. I, 108.

अनलसाद (अनल + साद) m. Schwäche der Verdauung Suçr. 1, 229, 12.

अनलानन्द (अनल + आनन्द) m. N. pr. Verfasser des वेदास्तकल्पतरु Colebr. Misc. Ess. I, 333.

अनलि m. N. eines Baumes, Agati grandiflora Desc. Trik. 2, 4, 29. — S. अगस्ति, अगस्तिहु und वक.

अनल्प (3. अ + अल्प) adj. nicht wenig, viel: धनम् VID. 223.

अनव m. N. pr. = अनु LIA. I, 726.

अनवकाश (3. अ + अवकाश) adj. nicht zum Vorschein, nicht zur Anwendung kommend; davon nom. abstr. अनवकाशल P. 4, 2, 104, VArtt. 32.

अनवग्लायत् (3. अ + अवग्लायत् von ग्ला [ग्लौ]) adj. nicht erschlafend: अनवग्लायता सदा AV. 4, 7, 7.

अनवतप्त (3. अ + अवतप्त von तप् mit अव) N. pr. 1) ein König der Nāga's LALIT. 197. 209; vgl. सागर. — 2) ein See (nach KLAPROTH = रावणारुद्र) BURN. Intr. I, 171. 173.

अनवत्त (von अनवत्) n. das mit - Leben - Begabtsein Nir. 10, 34.

अनवर्त्य (3. अ + अवर्त्य) 1) adj. tadellos, makellos NAIGH. 3, 8. अनवर्त्या पतिनुष्टेव नारी RV. 1, 73, 3. यथा चित्पूर्वं जगितारं आसुरनेत्या अनवर्त्या अरिष्टाः 6, 19, 4. गिरः 3, 31, 13. ऊतिभिः 4, 32, 5. गणैः 1, 6, 8. von Göttern 1, 31, 9. 33, 6. 2, 27, 2. 7, 87, 5. AV. 2, 2, 3. पान्यनवर्त्यानि कार्याणि । तानि सेवितव्यानि TAITT. Up. 1, 11, 2. अनवर्त्याङ्ग N. 1, 12. 3, 20. 11, 30. — 2) f. ०द्या N. einer Apsaras HARIV. 12470.

अनवर्था (von अनवर्त्य) f. Untadelhaftigkeit: रूपस्य MĀLAV. 20, 10.

अनवर्था (wie eben) n. dass.: सर्वाङ्गा° KĀT. zu ÇĀK. 42.

अनवर्था रूप (अनवर्त्य + रूप) adj. von tadelloser Gestalt: गीः RV. 10, 68, 3.

अनवद्राणी (3. अ + अवद्राण von द्रा mit अव) adj. nicht einschlummernd: बोधश्च ता प्रतिबोधश्च रत्नतामस्त्वप्रश्च वानवद्राणश्च रत्नताम् AV. 8, 1, 13.

अनवधर्ष्य (3. अ + अवधर्ष्य) adj. dem man nicht trotzen kann: पतेन नित्यां रत्नं मृत्यो अनवधर्ष्यम् AV. 8, 2, 10.

1. अनवधान (3. अ + अवधान) n. Unachtsamkeit HALĀJ. im ÇKDr.

2. अनवधान (wie eben) adj. unachtsam ÇKDr.

अनवधानता (von 2. अनवधान) n. Unachtsamkeit AK. 1, 1, 7, 30. H. 1382. कर्तव्याकरणां यत्र समर्थस्य वाचिद्वेत् । उच्यते हितयं तत्र प्रमोदो ऽनवधानता ॥ ÇABDAR. im ÇKDr.

अनवधि (3. अ + अवधि) adj. unbegrenzt, endlos AK. 3, 4, 84. Trik. 3, 3, 144. MED. I. 81.

अनवधर्ष्य (3. अ + अवधर्ष्य) adj. unverletzlich: रत्नसैः ÇAT. Br. 1, 4, 2, 1.

अनवत् (von 2. अन) adj. athmend, lebend; vgl. अनवत्त.

अनवपृणा (3. अ + अवपृणा von पृष् [पृन्] mit अव) adj. ungetrennt, zusammenhängend: अनवपृणा वितता वसोनम् RV. 1, 132, 4.

अनवब्रव (3. अ + अवब्रव [von ब्रू mit अव]) adj. von dem man nichts Uebles sagen kann, wider den man nichts zu sagen hat: विनेषकृदिन्द्रं श्वानवब्रवोऽस्माकं मन्यो अघिया भवेत् RV. 10, 84, 5. Nir. 6, 29.

अनवध (3. अ + अवध von भर = कुरु mit अव) adj. nicht fortzutragen, bleibend, beständig; s. d. folg. Art.